

II.

Различни размишления за бракъ-тъ въобще.

Само чръзъ бракъ-тъ мжжъ-тъ става истински мжжъ и жена-та — истинска жена; защото тогава могатъ да бжджтъ възпроизводители на ново поколение. Истинно-правственни-тъ хора, биле мжжъе или жени, не трѣбва да прѣкарватъ отдѣлно животъ-тъ си; само чръзъ женидба-та тѣ намиратъ щастие и изпълняватъ длггъ-тъ си къмъ господарство-то, като му даватъ граждани. Жена-та и мжжъ-тъ въ цѣлна-та смисль на дума-та сж полезни на общество-то само тогази, когато даватъ добро възпитание на дѣца-та си и ги учятъ да изпълняватъ длжжности-тъ, които се прѣдписватъ на всѣки гражданинъ, мжжъ или жена. Най-послѣ бракъ-тъ ги прави повече съвършени: първо, защото той е необходимъ за тѣхно-то пълноорганическо развитие; второ, за това, защото сж принудени да работятъ за прѣхрана-та на семейство-то си.

Мжжъ-тъ като взема жена, избира си другарка, съ която той ще сподѣля всичко: животъ, имущество, добродѣтели, таланти, права и обязанности. Равноправность-та и общо-то ползование отъ имущества-та сж основа-та на съпружеский съюзъ. Жена-та трѣбва да съставлява едно сщество съ мжжъ-тъ си и сществуване-то на двама-та трѣбва да бжде слѣто въ едно. Онѣзи мжжъе, които правятъ жена-та робиня, сж врагове на общество-то; защото уважение-то къмъ жена-та, особено къмъ майка-та, е источникъ на добродѣтелята и правственностъ-та. Природа-та кани всѣкиго къмъ бракъ-тъ; той е обязанность относительно общество-то: нежененийтъ е непотрѣбенъ членъ